

правия път безъ прегради, безъ препятствия. Какво трѣбва да прави човѣкъ, за да не препятствува на движението си? Щомъ си препятствува, това показва, че е поставилъ на пътя си нѣкакво желание. Всѣко човѣшко желание е преграда, поставена на пътя на наклонната площъ. Тръгне ли човѣкъ по тази наклонна площъ, да реализира своето желание, той неизбѣжно ще спре. Това желание, именно, опредѣля посоката на движението на даденъ човѣкъ. Животътъ на този човѣкъ ще върви въ тази посока, въ която е поставено желанието му. При това положение, животътъ самъ по себе си ще се прояви.

Следователно, когато нѣкой казва, че желае нѣщо, това не е нищо друго, освенъ стремежъ къмъ предмета, който е поставенъ въ известна посока. Той привлича човѣка. Човѣкъ започва да се стреми къмъ тази посока, именно, и животътъ му се проявява по единъ, или по другъ начинъ. Който разбира този законъ, той знае, каква посока ще вземе неговиятъ животъ. Желанията могатъ да бждатъ силни и слаби. При силнитѣ желания, наклонътъ, билъ той въ възходяща или въ низходяща посока, е голѣмъ. При слабитѣ желания наклонътъ е малкъ. Понеже при силнитѣ желания, които водятъ въ низходяща посока, наклонътъ е голѣмъ, и бързината на движението е голѣма. При бързото движение човѣкъ неизбѣжно пада,